

Анастасия Орлова

Брызги

Однажды в парке я бросал камешки в пруд. Берег был крутой. Мама крепко держала меня за руку, чтобы я не соскользнул в воду. А папа крепко держал за руку маму. Но вот я нашёл очень хороший камень. Большущий! Брызги от него должны быть хорошие! Я с трудом поднял его, замахнулся - и камень полетел. А я не удержался и полетел за камнем, а за мной - мама, а за мамой - папа. Так и полетели все гирляндой. А брызги хорошие были!

נתזים

פעם אחת זרקתי אבנים לאגם. החוף היה תלול. אמא החזיקה אותי חזק ביד שלא אחליק למים. ובא אחז חזק ביד של אמא. פתאום מצאתי אבן ממש טובה. ענקית! הנתזים ממנה בטח ממש טובים! בקושי הרמתי אותו, הרמתי את היד – והאבן עפה. ואני לא החזקתי מעמד ועפתי עם האבן, אחריי – אמא, ואחריה – אבא. כך עפנו כולנו בשרשרת. אלו היו נתזים ממש טובים!